

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Ivstitia Et, Ivs. Sex Libris totidem Tractatus appono, nempe de rerum
Dominio, de Restitutione, de Contractibus Gratuitis, de Contractibus
Onerosis, de Contractibus Fortunæ, de Contractibus Adminicularis, de
Quasi-Contractibus, & nonnullis Innominatis

Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663

Cap. 1. De personis, quæ Ecclesiasticum Confessionis præceptum
observare teneantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80681](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80681)

LIBER XLIII. PRÆCEPTVM SECVNDVM DE CONFESSIONE ANNUA.

SECVNDVM Præceptum Ecclesiæ est annua Confessio. Exprimam, quanam personæ, & quoniam tempore ad Confessionem ex hoc præcepto teneantur, quâ Confessione fiat satis Præcepto, & causas excusantes à pœnis ob illius transgressionem assignabo.

SECTIO PRIMA.

De Præcepto annuæ Confessionis Receptiores sine pugna Sententiæ.

CAPVT I.

De personis, quæ Ecclesiasticum Confessionis præceptum obseruare teneantur.

pto maximè necessariò debent excusari. Syluest. v. Confessio, 2. q. 1. Suar. de pœn. d. 36. sect. 2. n. 6. Coninch. d. 5. dub. 5. n. 50. Nauar. sum. c. 2. 1. n. 33. Henric. l. 4. c. 5. n. 2. Fagund. de præc. 2. d. 1. c. 3. n. 12. Valq. q. 90. d. 2. dub. 4. Valent. to. 4. d. 7. q. 9. punct. 4.

Pueri ad Confessionem accedentes diligenter examinandi, nùm satis capaces absolutionis recipiendæ existât. Sūt enim plures, qui ligenter exacet delinquere norint, peccata fateri nequeunt: minandi, quos tamen non expedit, statim dimittere, sed nū capaces Cōfessarij sūt monitis instruendi. Si vero instru- absolutionis ctionem non percipiât, nec de peccatis, vt par recipiendæ est, dolere videâtur, concessa benedictione, & existant. Et imposita aliqua pœnitētia absque absolutione quid circa Sacramentali dimittendi sunt, maximè quando id gerendū do nullo lethali piaculo adstringuntur: hac enim via, & Confessioni assuescent, & paulatim instruuntur. Si verò mortale peccatum falsi fuerint, diligentius procurandum est, vt dolorem eius debitum concipiant, seseque ad absolutionem accipiendam disponant. Quod si nec sub dubio capaces absolutionis existât, monendi sunt, vt dispositioni debitæ incumbant, iterum pro absolutione recipiendâ reuersuri. At stante dispositione debent absolui, præcipue si aliqua virgeat necessitas, sub conditione tamen mente retenta. Zambran. de casibus reseru. cap. 4. dub. 3. numer. 2. Palao part. 4. tract. 23. d. vnic. punct. 20. §. 1. m. 4. Laym. l. 5. rr. 6. cap. 5. numer. 7.

Venialibus peccatis solū adstricti, nec diuino, nec Ecclesiastico præcepto fateri tenentur. Quia Tridentin. sess. 14. c. 1. & can. 6. definit solū venialibus, multis aliis remediis expiari: quæ vera non est fateri non sēt, si ex Ecclesiæ præcepto subiici Confessionis tenetur.

D Et

OMNES fideles, cum ad annos discretionis peruenerint, si peccato lethali grauentur, obligati sunt confiteri. Sic habetur ex Concilio Lateran. relato in cap. Omnis viri que sexus, de pœnit. & remis. & ex Trident. sess. 14. cap. 5. & tradunt omnes. Censetur autem fidelis, ad annos discretionis peruenire, cum rationis usu inter bonum, & malum distinguente pollet, quod diligentis Confessarij arbitrio est relinquendum, qui quidem non iam ex ætate, quam ex ingenio, & conditione puerorum id colligere debet. Nam licet regulariter completo septennio perfectus rationis usus omnibus elucescat, plures tamen ante eam ætatem, alij post eam rationis usum consequuntur. Omnes sic.

Pueri statim, ac usum perfectum rationis fuerint assequuti teneantur annis singulis confiteri, si conscientia peccati lethalis adstricti fuerint, gantur. Quia id constat ex praxi, vsuque Ecclesiæ recepto, Et quia aliis præceptis Ecclesiæ audiendi Sacram, seruandi Interdictū, abstinenti ab ingressu in Monasteriis Monialium adstringuntur. Non ergo ab hoc præcepto excusantur. Escob. & Mend. Theol. Moral. Tom. VLP. II.

Et quia Ecclesia præceptum diuinum de confessione faciendâ, cuius tempus erat indeterminatum, ad singulos annos determinauit: at præceptum diuinum solum est de confessione mortalium, nam venialia multis aliis possunt dilui remediis. Valq. q. 90. a. 2. dub. 2. n. 1. Suar. d. 36. sect. 2. n. 8. Coninch. d. 5. dub. 5. n. 5. Layman. l. 5. tr. 6. c. 5. n. 1. Fagund. l. 1. c. 2. n. 8. Bonac. d. 5. q. 6. sect. 2. punct. 4. n. 8. & alij communiter.

5. Licet autem à præcepto annuæ confessionis excusetur, qui nullius peccati lethalis est conscius, non tamen excusatur, quin Pastori se sistat, & suæ conscientię declarât statum, tum ob scandalum vitandum, tum ne excommunicatione saltem in foro externo affectus esse credatur. Pastor verò tenetur sic de se deponenti credere, nisi manifestas in contrarium habeat rationes. Suar. 10. 4. de penit. d. 36. sect. 2. n. 9. Coninch. d. 5. dub. 5. n. 5. 2. Valq. q. 90. ar. 1. dub. 2. n. 19. Bonac. d. 5. q. 5. punct. 4. n. 8. Fagundez. l. 1. c. 2. n. 9. Palao p. 4. tr. 2. d. v. nic. punct. 20. §. 2. n. 5. asserens non leue fundamentum suspitionis iniquæ exhibere, qui anno integro confessionem omitteret sub lethali criminis carentiæ prætextu. Nam cum per huius Sacramenti susceptionem gratia augeatur, & maiori cum reuerentia, ac fructu suscipiatur Eucharistia: certè qui hæc despiceret, gigneret præsumptionem, non esse ad id purum, ut ipse opinatur. Unde monendus hic erit, ut confessionem venialium gerat. Quia licet mortalis conscius non sit, forte illo grauatur, & confessione venialium legitimè factâ, illius mortalis ignorantie remissionem obtinebit, quam absque confessione non acquireret.

6. Profecto Ecclesia non potest directè præceptum ferre de venialium confessione. Quia Ecclesia si ad confessionem omnium obligaret, lex hu-
manæ fragilitatis intolerabilis existeret, & gra-
uissimum con-
fessione fer-
re præceptum.
pro libito penitentis, esset parum vtilis. Si ad
aliqua in materia determinari, certè extra
Religiosum statum fingi non potest iusta cau-
sa talem legem ferendi. Pro Religiosis verò
utpotè perfectioni studentibus hæc lex ferri
posset: at solummodo sub veniali culpa obli-
garet. Quia materia est levis. Coninch. disp. 5.
dub. 5. concl. 1. Palao p. 4. tr. 2. d. v. ni. punct. 20. §. 2.
num. 6.

7. Indirectè non possit lex ab Ecclesia ferri, indirectè ta-
men ferri potest, si scilicet præcipiat confes-
sionem sicuti aliud quodlibet opus virtutis
præcipue cum tot ex confessione utilitates
oriantur. Si enim ad confessionem faciendam
singulis mensibus, vel annis obligari quis po-
test, cur non ex præcepto? Et ita læpè obligat-
ur qui à Sede Apostolica impetrat dispensa-
tionem voti castitatis, vel alterius impedimen-
ti, ad matrimonium contrahendum. Quo præ-
cepto posito, qui peccatis lethalibus grauatus
non esset, venialia necessariò fateri debet; quia
sine confessione lethalis, vel venialis non po-
test stare confessio, ac proinde nec illius præ-
cepti executio. Coninch. d. 5. dub. 5. n. 5. 3. Suar.
d. 22. sect. 8. Valq. q. 90. a. 2. dub. 3. Laym. l. 5. tr.
6. cap. 5. num. 13.

CAPVT II.

De annuæ Confessionis tempore.

ONFESSIONI non est determi-
natum ab Ecclesia tempus, sed Non est re-
quolibet anni die fieri potest. *p. deter-*
Quia cap. Omnis viri-
sus, de penit. & remis. dicitur: annua Con-
fessionis.
Omnis viri-
que sexus fidelis, postquam ad annos sessioni.
discretionis peruenit, omnia sua peccata confi-
teatur fideliter, saltem semel in anno proprio Sa-
cerdoti, & inuicem sibi penitentiam studeat
pro viribus adimplere suscipiens reuerenter ad
minus in Pascha Eucharistia Sacramentum, &c.
Cum ergo Concilium solum tempus Pascha-
le Eucharistia recipiendi signauerit, non au-
tem id aut aliud speciale confessioni, absque
fundamento obligatio confessionis ad tem-
pus Paschale, vel ad aliud determinatum re-
stringitur. Sotus in 4. dist. 18. q. 1. art. 4. concl. 5.
Valq. q. 90. a. 3. dub. 1. n. 3. & 15. Hentiq. l. 4. c. 4.
n. 6. Valent. 10. 4. d. 7. a. 9. punct. 4. S. v. Confessio,
n. 4. Coninch. d. 5. dub. 7. Bonac. d. 5. q. 6. sect. 2.
punct. 4. n. 10. Laym. l. 5. tract. 6. cap. 1. num. 10.

Duplicem autem anni probabilem com-
putationem obitio, quam malueris eligen-
dam. Prima est à Ianuario in Ianuarium. Quia probabili-
lex intelligi debet iuxta communem, & fre-
quentem vsum. Ad negati non potest esse putandian-
communem, ac frequentem vsum computan-
n. ad præ-
di annos à Ianuario in Ianuarium. Ergo hæc cepum cor-
lex iuxta hanc computationem debet intelli-
gi. Valq. q. 90. a. 3. dub. 1. n. 15. Palao 10. 4. tr. 2. 2. Primus.
d. v. ni. punct. 20. §. 2. n. 10.

Altera est à Paschate in Pascha. Quia eo
tempore assolent Parochi testimonium Con-
fessionis à fidelibus exigere quasi innuentes, anni com-
tunc expirare tempus obligationis exequen-
putandian-
da. Nauarr. sum. c. 21. n. 45. Sotus in 4. dist. 18. d. 1.
q. 1. a. 4. Medina de confess. q. 14. Victor. n. 147.
Suar. d. 36. sect. 3. n. 8. Coninch. d. 5. dub. 6. concl.
2. Layman. l. 5. tr. 6. c. 5. n. 8. Bonac. d. 5. q. 6. sect. 2.
sect. 2. punct. 4. n. 19. Henriquez l. 4. c. 4. n. 1. Reginald.
l. 6. n. 35. & 37.

Tenetur quis confessionem anticipare, si
sciat in fine anni copiam confessarij se non
habiturum. Quia tenemur censiteri eo tem-
pore, quo præceptum confessionis nos obli-
gat, etque satisfacere valeamus. Tenemur ergo
tempus anticipare, ne confessionem præcep-
tam omitamus, sicuti tenemur die festo Mis-
sam audire hora octaua, si scimus, in reliquis
horis nos esse impediendos; & Eucharistiam
Paschali tempore primis illis octo diebus ac-
cipere, si credamus in reliquis impediendos fo-
re; quia præcepto satisfaciendum est, cum de
facto obligat, & potest impleri. Suar. d. 36. sect.
5. n. 2. Valq. q. 90. a. 3. dub. 2. n. 9. Coninch. d. 5.
dub. 7. n. 18. Hentiq. l. 4. c. 3. n. 3. Reginald. lib. 6.
num. 25. Bonacin. d. 5. de penit. qual. 5. section. 2.
punct. 4. num. 21. Layman. lib. 5. tr. 6. c. 5. num. 8.
corollar. 2.